

אורי אורלנד

משרד יעצים לניהול סיכונים בע"מ

ספטמבר 2018 | גיליון מס' 19 | עלון לקוחות

קוראים יקרים,

בימים אלה מסיימת הגב' דורית סלינגר כהונתה כמפקחת על הביטוח. הגב' סלינגר השאירה נעלים גדולות לזה שיחליף אותה. אף אחד אינו אוהב ש"מזיזים את הגבינה שלו", והגב' סלינגר הזיזה את כל המחלבה, ולא רק חריץ גבינה. חברות הביטוח וסוכני הביטוח לא התלהבו מהרגולציה שלוותה באין ספור חוזרים - אך על דבר אחד (לפחות) עלינו להודות לה: היא נייערה ענף משק גדול שבמספר דברים עדיין נותר נטוע במאה ה-19. על כך, תודה!

אני מבקש לאחל לכם ולבני ביתכם שנה טובה!

עו"ד אורי אורלנד, י"ר

לכל לקוחותינו,

שנה טובה ומבורכת

מכל צוות העובדים וההנהלה

במהדורה זו:

2	על "אחריות חוזית" וביטוח
3	האם חברת הביטוח תוכל להסתמך על סייג בפוליסה שלא נמסרה למבוטח?
5	על זכות התחלוף של מבטחת במקרה תשלום תגמולי ביטוח כ"מתנדבת"
6	נזקים, ניהול סיכונים ופתרונות ביטוח
7	על טיפול בנר ועל צרות אחרות

על "אחריות חוזית" וביטוח

מאת עו"ד אורי אורלנד

בעניין שלפנינו, לא בשאלת האחריות בנזיקין או חלוקתה הראויה של אחריות זו בין המעוולים השונים עסקינן... עתה עוסקים אנו בשאלה, אם הותנה בין המעוולים על שיפוי האחד על ידי משנהו, והשאלה היא, באילו תנאים יחול סעיף השיפוי על פי מה שהסכימו הצדדים ביניהם. רשאים הצדדים להסכים בעניין זה כאשר יחפצו, כל עוד הסכמתם אינה פסולה על פי הדין, ואין ספק ששיקולים מסחריים, כלכליים או שיקולי כדאיות אחרים יכולים להכתיב את התנאים המוסכמים. שיקולים אלה יכולים להביא גם לתנאי מוסכם, שעל פיו בכל מקרה שהאחד יחויב בנזיקין יאה האחר חייב לפצותו".

ומה מסייע בידי בית המשפט לאמץ כאן ללא סייג את חופש החוזים? "חברת ביטוח, הנוטלת על עצמה, במסגרת ביטוח אחריות, לשפות את מבוטחה על נזק בו יחויב זה לשלם, עושה כן משיקולים עסקיים, כנגד דמי ביטוח שקבלה ממבוטחה. אך חוזה שיפוי יכול להיעשות גם על ידי אחרים, ומטעמים מסחריים אחרים. פלוני המעוניין לקבל את ביצועה של עבודה בקבלנות, ובמסגרת ביטוח שהוא מבטח את עצמו יכול הוא לבטח את עצמו ביטוח אחריות כנגד כל תאונה שתארע תוך ביצוע העבודה למי מעובדיו או לכל צד ג', וכשהדבר עשוי להיטיב את סיכויו לקבל את העבודה או לרצות את נותן העבודה – על מה ולמה לא יהיה זה סביר מצבו להתחייב לשפות את נותן העבודה, אם זה יחויב בתשלום פיצויים לאלה הנזכרים לעיל, אפילו שחובת הפיצויים נולדה עקב רשלנות מצד נותן העבודה?".

אלא שבעולם המעשי – הדברים מעט שונים. ראשית, ככלל, לא ניתן לערוך ביטוח בפני חבות חוזית, היא חבות המוטלת על אדם מתוך שזה קיבל אותה על עצמו מרצון, ולא הייתה חלה עליו אלמלא עשה כן.

(המשך בעמוד 4)

אני תוהה מה תהא הפעולה השנייה, לאחר שאודה לאישתי ולילדיי, בה אנקוט כשאכהן (אם אכהן) כשר המשפטים? אולי אאסור בדיון על צד לחוזה להעביר לאחר את חבותו שבנזיקין בדרך של פיצוי. לדבר גם היבט ערכי – בנטילת אחריותו של האחר יוצא המעוול נקי בעוד הנקי נושא בנזק לו אינו אחראי.

אחד מעמודי התווך של דיני החוזים בישראל הוא עיקרון חופש החוזים. לחופש זה שני פנים: זכותו של אדם להתקשר בחוזה וזכותם של צדדים לו לעצבו כרצונם.

על פי סעיף 24 בחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג – 1973:

"תכנו של חוזה יכול שיהיה ככל אשר הסכימו הצדדים".

אלא שבחופש החוזים טמון קושי – ההסכמות לרוב אינן בין שווים, אלא החזק כופה רצונו על החלש.

גם אם המשפט המודרני, הער לקושי שבאותו חופש, מנסה למנוע את ניצולו של החלש – הרי זה אינו יכול לשנות דברים מיסודם. כך בסעיף 30 לחוק החוזים נקבע כי: **"חוזה שכריתתו, תכנו או מטרתו הם בלתי חוקיים, בלתי מוסריים או סותרים את תקנת הציבור – בטל"**, אך גם ב"ריכוך" זה אין כדי לאיין את הקושי הבסיסי – ניצול חולשתו של האחר.

כאשר ענייננו בנטילת אחריות מרצון, יש ויצורף כהצדקה לה גורם נוסף, מבטח. אך כאן עלול הצד החלש, הנוטל על עצמו את אחריותו של האחר – למצוא עצמו קרח מכאן ומכאן: הן לשאת באחריותו של האחר והן לעשות כן ללא גיבוי ביטוחי.

פסק דינו המכונן של בית המשפט העליון בעניין נטילת אחריות מרצון הוא ע"א 971/90 חרושת ברזל פתח תקוה בע"מ נ' יוסף סמרי ואח'. בפסק דין זה קבע כב' השופט תאודור אור כי

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

האם חברת הביטוח תוכל להסתמך על סייג בפוליסה שלא נמסרה למבוטח?

מאת עו"ד ליז אוקנין

הפך את כללי ההמצאה הנהוגים משקבע כי הפוליסה לא הגיעה לידי המבוטחת על אף קיומו של מכתב דרישת התשלום שנשלח לכתובתה של החברה. עוד הוסיפה המבטחת כי על פי סעיף 2(ב) לחוק חוזה הביטוח, התשמ"א – 1981 (להלן: "החוק"), גם כשלא נמסרת פוליסה למבוטח רואים את הצדדים כמסכימים לאותם התנאים הנהוגים באותו סוג ביטוח אצל אותו מבטח. לשיטתה, בסוג זה של ביטוח כוללים המבטחים סייג לגניבה בידי עובד, כך שאין קשר סיבתי בין אי קבלת הפוליסה לבין הנזק שנגרם. כב' השופט הנדל דחה את הערעור תוך שהוא נסמך על הוראות החוק:

"מדובר בחוק ייחודי, שנועד להסדיר חוזים המאופיינים בפערי כוחות גדולים בין החברה המבטחת שהינה גוף מקצועי ומומחה בעל איתנות פיננסית, לבין המבוטח שבדרך כלל אינו בעל מומחיות בתחום הביטוח. ההכרה בפערי הכוחות היא העומדת בליבת התכלית הצרכנית של החוק והיא שהביאה את המחוקק להרחיב את החובות המוטלות על המבטח תוך צמצום החובות המוטלות על המבוטח..."

בחוזה מעין זה אין משא ומתן אקטיבי וחופשי בין הצדדים, ולא פעם המבוטח נחשף לסייגים לראשונה עם קבלת פוליסת הביטוח לאחר שנכרת החוזה. אכן, יש פיקוח הדוק על תנאי חוזה הביטוח, בין היתר על מנת להגן על זכויות המבוטח. ואולם, אין זה גורע מפערי הכוחות בין הצדדים – הנותרים על אף ההקפדה על תנאי הפיקוח..."

סעיף 2(א) לחוק מטיל על המבטח חובה למסור למבוטח מסמך חתום בידי המבטח המפרט את זכויות הצדדים וחיוביהם. "באי מסירת הפוליסה לידי החברה המבטחת הפרה שלוש חובות מרכזיות: חובת המסירה של הפוליסה לידי המבוטח, חובת הגילוי וחובת הוידוא".

בפסה"ד רע"א 4032/17 הפניקס חברה לביטוח בע"מ נ' חברת ס.א.ל שיווק ביצים בע"מ דחה בית המשפט העליון ערעור שהגישה חברת הביטוח "הפניקס" וחייב אותה לשפות מבוטחת על גניבת משאית בידי אחד מעובדיה. המבטחת סירבה לשאת בתשלום תגמולי ביטוח בגין גניבת משאית, בטענה שמערכת האיתור נוטרלה ע"י עובד החברה שהכיר את הקוד. סירובה של המבטחת התבסס על שני סייגים בפוליסה: הראשון שולל כיסוי ביטוחי במקרה של גניבה ע"י עובד של המבוטח, והשני שולל כיסוי ביטוחי במקרה אי הפעלת אמצעי מיגון כנדרש. המבוטחת טענה כי לא קיבלה לידה את הפוליסה ולכן לא הייתה מודעת לסייג. בית משפט השלום שלל את הכיסוי הביטוחי היות והמשאית נגנבה בידי עובד החברה. זה ביסס הדחיה על שני נימוקים: הראשון - החברה טענה שלא קיבלה לידה את הפוליסה לביטוח המשאית שנגנבה, אך אישרה כי קיבלה לידה את פוליסות הביטוח של הרכבים האחרים. השני מקורו בדרישת התשלום שנשלחה לחברה בה צוין: "מצ"ב ביטוח מקיף למשאית".

החברה ערערה בזכות לבית המשפט המחוזי, וערעורה התקבל. בית המשפט המחוזי אימץ את קביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום - למעט שהפוליסה נשלחה על ידי המבטחת. בית המשפט קבע כי אין די בקיומו של מכתב דרישת התשלום - היות ולא הוכח כי הפוליסה אכן צורפה אליו. לכן מנועה המבטחת מלהסתמך על הסייג שבפוליסה. בנוסף, נקבע כי הסייג בעניין אי הפעלת אמצעי המיגון אינו רלבנטי - וכאשר עובד המועל באמונו של המבוטח מנטרל את מערכת האזעקה, אין לראות בכך מחדל של המבוטח.

המבטחת הגישה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. לטענתה, בית המשפט המחוזי

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

האם חברת הביטוח תוכל להסתמך על סייג בפוליסה שלא נמסרה למבוטח?

(המשך מעמוד קודם)

בית המשפט העליון חזר על קביעת בית המשפט המחוזי, לפיה המבטחת לא הייתה מודעת לקיומו של סייג הגניבה על ידי עובד. קביעה זו התבססה על כך שטופס ההצעה אינו כולל אזכור לסייג, שלא כמו הסייג הנוגע להתקנת אמצעי מיגון - אשר הודגש בטופס.

לעניין טענת המבטחת לפיה סעיף 2(ב) לחוק מאפשר להסתמך על התנאים הנהוגים באותו סוג ביטוח אצל אותו מבטח, כפי שהוגשו לממונה על שוק ההון ביטוח וחיסכון - קבע בית המשפט שהמבטחת לא הוכיחה כי הפוליסה הרלוונטית הוגשה לממונה של שוק ההון, ביטוח וחיסכון, ועל כן לא הוכחה תחולת הסעיף הנ"ל. עוד ציין בית המשפט כי גם אם הסעיף היה חל על המקרה דנן, הפרשנות המקובלת למשפט "כל עוד לא נמסרה הפוליסה לידי המבוטח", היא כי ההסדר המיוחד הקבוע בסעיף 2(ב) לחוק, נועד למלא את החלל בתקופת הזמנים שבין מועד כריתת החוזה לבין מועד מסירת הפוליסה למבוטח, אותה יש לעשות "במהירות הראויה".

בית המשפט העליון פסק כי קיים קשר סיבתי ישיר בין הפרת חובת המבטחת למסירת הפוליסה למבוטחת לבין הנזק שנגרם לזו. הערעור נדחה - ופסיקת בית המשפט המחוזי נותרת על כנה.

בית המשפט קובע כי חובת המבטח למסירת פוליסת הביטוח לידי המבוטח אינה דרישה פורמאלית או טכנית, אלא מהותית - על מנת לאפשר למבוטח לדעת מהן זכויותיו, לעמוד עליהן ולכלכל את צעדיו. נוכח תכלית זו קבע בית המשפט כי הפרת חובת המסירה מביאה לכך שהמבטחת מנועה מהסתמכות על סייגים הנקובים בפוליסה.

"עת עסקינן בסייגים, חשיבות הידיעה על אודותיהם כוללת את יכולתו של המבוטח לנקוט צעדים שעשויים להקטין את הסיכוי להתממשותם.. השמת דגש על יכולת המבוטח "לפעול נגד הסייג", ראויה גם לנוכח הנטל הדל המוטל על המבטחת - מסירת פוליסת הביטוח, בהתאם להוראות החוק. ההכרה באפשרות המבוטח להתגונן כנגד התרחשות הסייג ולהקטין את הסיכוי לתחולתו נותנת ביטוי לתכליתו הצרכנית של החוק. נוכח מאפייני חוזה הביטוח, לרבות פערי הכוחות בין הצדדים, אין מדובר בחוזה רגיל. בשל כך, לא בנקל יפטור בית המשפט את המבטחת מחובותיה.."

על "אחריות חוזית" וביטוח

(המשך מעמוד 2)

אבל, בביטוחי אחריות אחרים לא יסכימו לרוב מבטחים לכסות את חבותו העצמאית של מי שאינו מבטחם, אלא לשפותו על חבותו החוקית עקב מעשה או מחדל של זה. היה ומבוטח נטל על עצמו מרצון את חבותו של אחר, יוצר פער בכיסוי הביטוחי, היות וזה לא יחול על חבותו העצמאית של האחר.

ואם אכן זה מצב הדברים, מדוע הפסיקה העוסקת ב"אחריות חוזית" כה דלה? אפשר והדבר נובע מאי רצונם של מבטחים לגלגל הסוגיה לפתחו של בית המשפט.

הטענה לקיומה של "חבות חוזית" שכיחה במכתבי דחייה אותם מוציאות חברות הביטוח. עם זאת, לעיתים ניתן לעקוף את הקושי. ככול שאנו עוסקים בביטוח עבודות קבלניות/עבודות הקמה, הדברים פשוטים. כאן יורחב לרוב שם המבוטח כדי לכלול גם את מזמין העבודה, קבלנים וקבלני משנה. כל עוד ענייננו בחבותו החוקית של אחד המבוטחים, אפילו הושתה זו בחוזה על מבוטח אחר, סביר להניח שחברת הביטוח לא תבקש להיאחז בטיעון כי ענייננו בחבות חוזית.

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

על זכות התחלוף של מבטחת במקרה תשלום תגמולי ביטוח כ"מתנדבת"

מאת עו"ד קרן שירה אונגר

הגניבה, עקב שינויים כאלה ואחרים שנעשו ע"י המבוטחת בעלת הרכב, הרי שהתובעת לא צריכה הייתה לשאת בתשלום תגמולי הביטוח למבוטחת, ומכאן שאין לה זכות תחלוף.

בית המשפט, בבואו להכריע בתביעה, בחן את מסכת הראיות שהובאה בפניו לעניין אופן הנפקת האישור והמידע שהועבר למנורה בעת עריכת הביטוח ובמסגרת החקירה שביצעה מנורה לאחר אירוע הגניבה בעקבות התביעה לתגמולי ביטוח. על פי הראיות שהוצגו בפני בית המשפט הגיע זה למסקנה כי המבוטחת הודתה בפני מנורה שהיא הייתה מודעת לכך שלא הותקנה קודנית ברכב. לכן למנורה הייתה **טרם ביצוע תשלום תגמולי הביטוח** ידיעה בדבר אי קיומה של קודנית בעת הגניבה. לכן מתנתק הקשר הסיבתי שבין הנפקת האישור על ידי הנתבעת לבין ביצוע התשלום ע"י מנורה. אי לכך מצא בית המשפט לנכון לקבל את טענת הנתבעת לפיה מנורה לא הייתה חייבת בתשלום תגמולי ביטוח למבוטחת. מששלמה מנורה את תגמולי הביטוח, היא פעלה כ"מתנדבת" באופן המפקיע את זכותה לבוא בתביעה כנגד הנתבעת.

בית המשפט היה ער לפסיקה לפיה אין מפשפים בשיקוליה של חברת ביטוח שבחרה לשלם למבוטח תגמולי ביטוח כל עוד מדובר בהחלטה סבירה, שכן ההנחה היא שחברות ביטוח אינן משלמות תגמולי ביטוח כמתנדבות. ואולם, במקרה הנוכחי מציין בית המשפט כי מנורה לא הציגה בפניו את השיקולים שהנחו אותה לשלם למבוטחת, אף שיכולה הייתה להימנע מכך, כפי שגם יכולה הייתה לתבוע את המבוטחת עצמה להשיב לה את תגמולי הביטוח ששילמה. בית המשפט מוסיף כי סוכן הביטוח, המשמש כשלו

במצב "טבעי", לא אמורה להיות לחברת ביטוח זכות תחלוף (שיבוב) כלפי מזיק, שהרי זו גבתה פרמיה עבור הסיכון אותו נטלה על עצמה. עם זאת, מצא המחוקק לנכון להעניק לחברות הביטוח זכות זו מקום בו נשאו בתשלום תגמולי ביטוח על פי פוליסה. ומה הדין אם התשלום אינו על פי הפוליסה, אלא לפני משורת הדין?

האם במקרה בו שילמה חברת הביטוח תגמולי ביטוח למבוטחה על פי פוליסה שהופקה על בסיס מידע חיתומי שגוי שמסר צד ג', היא זכאית לחזור בתביעת תחלוף כלפי אותו צד ג' שסיפק את אותו מידע?

בית המשפט קבע כי אמנם אין מפשפים בשיקוליה של חברת הביטוח לשלם תגמולי ביטוח למבוטח, אך מקום בו אין מדובר בהחלטה סבירה, ובפועל זו שילמה כ"מתנדבת", מאיין הדבר את זכותה לבוא בתביעת תחלוף.

לשאלה זו נדרש בית המשפט השלום בתל אביב-יפו בעניין תאמ (ת"א) 8585-12-16 מנורה מבטחים ביטוח בע"מ נ' רדיו טייפ אשרף בע"מ, במסגרת תביעת תחלוף שהגישה מנורה חברה לביטוח בע"מ (להלן: "מנורה") בגין תגמולי ביטוח ששילמה למבוטחה על גניבת רכב, על פי פוליסת ביטוח מקיפה, כנגד חברה שעוסקת בהתקנת אמצעי מיגון לרכב (להלן: "הנתבעת"). לטענת מנורה, היא הסכימה לבטח את הרכב על סמך אישור תקינות אמצעי מיגון שהנפיקה הנתבעת - אשר לימים עלה כי לא היה נכון, שכן בעת הנפקתו לא הייתה מותקנת ברכב קודנית. הנתבעת הכחישה הטענות נגדה וטענה להגנתה כי ככל שלא הייתה מותקנת ברכב קודנית במועד

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

על זכות התחלוף של מבטחת במקרה תשלום תגמולי ביטוח כ"מתנדבת"

(המשך מעמוד קודם)

מסקנתו של בית המשפט לפיה יש לדחות את תביעת מנורה כנגד הנתבעת וכי אין מקום אף לתבוע את המבוטחת להשבת תגמולי ביטוח, מסתייע בית המשפט ב"הלכת סלוצקי" [רע"א 3260/10 חתמי לוידיס נ' סלוצקי (פורסם בבנו)] לפיה מקום בו באמצעי המיגון לא היה כדי למנוע את הנזק, לא ניתן להסתמך על היעדרו לצורך דחיית כיסוי ביטוחי.

של המבטחת לעניין כריתת חוזה הביטוח ולעניין חובת הגילוי לפי סעיף 32 לחוק חוזה הביטוח, תשמ"א 1981, ידע באופן פוזיטיבי כי לא הותקן ברכב אמצעי מיגון, והדבר מבסס ידיעה קונסטרוקטיבית של המבטחת בעת עריכת הביטוח אודות אי קיומו של אמצעי מיגון, ומכאן להסכמה של המבטחת לבטח את הרכב ללא מיגון. לשיטת בית המשפט, בנסיבות אלו מנועה מנורה לבוא בטענה כנגד הנתבעת. לחיזוק

מדורו של חיים לוי:

נזקים, ניהול סיכונים ופתרונות ביטוח

"אבדן תוצאתי" אינו מופעל במקרה נזקי חשמל גם אם הורחבה פוליסת הרכוש הפיזי לכלול נזקים מסוג זה.

להלן נוסח החרג המובא מפוליסת ביט 2016:

"נזק ללוחות חשמל"

הנובע מאירוע המכוסה במסגרת הרחבה 3.18

"נזק ללוחות חשמל" מהרחבות פרק א'."

במקרה כזה ישלם המבטח רק את ההוצאות הישירות לתיקון אך לא את ההפסדים העקיפים כגון עלויות מוגדלות ואבדן רווח גולמי. ככלל, חברות הביטוח אינן "ששות" לאשר כיסוי לאבדן תוצאתי כתוצאה מנזק ללוחות חשמל, אולם למשרדנו הבנות עם מרבית חברות הביטוח על הרחבת פוליסות הביטוח.

המדור יעסוק הפעם בנושא של **השבתת פעילות עקב נזק לשנאים או חדרי חשמל**: בעקבות קצר בלוחות חשמל ראשיים הושבתה כליל פעילותו של מפעל למשך יומיים לאחרים חודשה הפעילות חלקית עד שחזרה למתכונת מלאה לאחר כתשעה ימים. במהלך תקופה זו נדרשה החברה להוצאות ייצור מוגדלות בחצרי חברה מתחרה וחלק מלקוחותיה אף ביטלו ההזמנה בשל אי יכולתו לספק את המוצרים במועד.

בגיליון קודם סקרנו את חשיבותה של הרחבת נזקי "חשמל" בפוליסת "אש מורחב", אולם, חשוב לדעת כי, אלא אם הנושא מטופל במפורש, הכיסוי במסגרת פוליסת

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

**מדורו של אורי אורלנד:
על טיפול בנר ועל צרות אחרות**

עוד בשימוש (אך קיימים כלים אחרים המבצעים פעולה דומה) –דווקא נועד לסייע להמשך הבערה, ובו נעסוק הפעם. שימוש בחשמל לצרכי תאורה החל אמנם בשלהי המאה ה-19, עם פיתוח נורת התאורה, אך רוב הבתים הוארו בחשמל רק במאה העשרים. תחנת הכוח הראשונה בארץ ישראל

ליד תחום כלי הכתיבה מתנהל תחום אספני אחר – אביזרים שסייעו בכתיבה (סכיני נוצות, מחדדי עפרונות, סכיני מחיקה, כלי תיקון לעטים ועוד). לאחרונה רכשתי ב"שוק גבעון" שני כלים ישנים דמויי מספריים המכונים Candle Snuffer, ובתרגום לעברית - "מכבה נר". מהם?

הופעלה בשנת 1923. ומה שימש קודם לכן לתאורה? עשית הנפט והנר. נתמקד בנר. לכאורה, אמצעי תאורה בסיסי הדורש רק הדלקה וכיבוי. מה פשוט מזה? אך הדברים מעט מורכבים. נר מורכב מפתילה הנתונה בתוך שעווה. השעווה נמסה בחום הלהבה, עולה במעלה הפתילה בדרך של נימיות, ומאפשרת בערה איטית ויציבה המפיצה אור. אך חלק הפתילה שכבר נשרף פוגם בבערה (אורך אידאלי לפתילה בוערת הוא שבעה מילימטרים), מאיץ את המסת השעווה ומפיץ עשן וריח. לכן יש לסלקו מדי מספר שעות. ענייננו בשעווה חמה ובפתילה בוערת הספוגה בה, ולסילוקם יש צורך בכלי ייעודי. כלי זה הוא ה-Candle Snuffer.

לכלי דמוי המספריים, העשוי מתכת (ברזל, נחושת או חומר אחר) שלוש רגליות, על גבו מעין קופסא ואפו חד.

ראשית, האם אכן כלי לכיבוי נרות? לא בדיוק. אותו שם עצמו משמש לכיבוי שני כלים שונים: האחד, הנמצא בשימוש גם כיום, לו מעין "פעמון" קטן המותקן בקצה מוט דק, והוא אכן משמש לכיבוי נרות, והשני, שכמעט ואינו נמצא

כלי המיועד לכיבוי נר. מוט דק ובראשו פעמון אותו מניחים על הלהבה

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il

על טיפול בנר ועל צרות אחרות

(המשך מעמוד קודם)

ה-Candle Snuffer - לו צורת מספרים פותח במחצית השנייה של המאה ה-18 (יש המקדימים ל-17) והיה בשימוש עד אמצע המאה ה-19. מדוע החל מאמצע המאה ה-19 נפסק השימוש בו? נראה

נפתח בקופסא. זו מורכבת משני חלקים: תיבה הפתוחה בצידה ומותקנת על אחד הלהבים, ובתוכה נתון מעין "לוח" המהווה חלק מהלהב השני. שני הלהבים פועלים כמספרים,

ותפקידם לקטום את חלק הפתילה שנשרף. זה נופל לתוך הקופסה, בה הוא נמחץ על ידי הלוח וככה.

מדוע יש צורך בכיבוי? היות וחלק הפתילה שנקטם עדיין רוחש אש ועלול להידלק מחדש.

ולשם מה הרגליות? הפתילה שנקטמה עלולה להידלק שוב, ורצוי להרחיק אותה מהשולחן

שעקב פיתוח פתילות המסתלסלות הצידה עם הבערה ואינן מפריעות לה עוד. עם זאת, גם כיום

עדיין משווקים כלי קיטום לפתילות נר – אך צורתם שונה (ראו מטה). גם כאן הפתילה נקטמת, אך הכלי, אתו ניתן גם לעבוד בעומק בתוך מיכל חיצוני בו נתון הנר (דוגמת "נר נשמה" או מיכל זכוכית), אינו מכבה את החלק שנקטם.

(עליו נייר דליק...).

והחוד? כדי לישר את הפתילה, הנתונה תחת אש וספוגה בחומר דליק, ולהכינה לקיטום. נזכור שהקיטום מבוצע כאשר הנר דולק. כן נועד החוד לסייע בניקוי שעווה שנזלה.

בקרו באתר האינטרנט שלנו

www.orland.co.il